

“Gesubsidieerd kroegbezoek”

Nu de ‘vastelaovendj’ langzaamaan Limburg in zijn greep begint te krijgen, worden er in de aanloop naar de drie dolle dagen ook in Linne wekelijks carnavaleske activiteiten georganiseerd. Rode draad bij die activiteiten is – naast de feestelijke stemming – ook dikwijls een goed glas bier. Hoewel de bierprijzen in de Linner cafés de gezelligheid nog alleszins betaalbaar houden, voorspellen de aangekondigde accijnsverhogingen op alcohol niet veel goeds. Binnenkort moeten wij mogelijk nog dieper in onze buidel tasten om een avondje stappen te kunnen bekostigen.

Een vrouw uit Utrecht dacht daar iets op gevonden te hebben. Zij leed aan een schizoaffectieve stoornis, had vele psychiatrische behandelingen ondergaan en had jarenlang een dagactiviteitencentrum bezocht. Zij had recht op bijzondere bijstand en diende een wel heel bijzondere aanvraag in bij de gemeente Utrecht; zij vroeg bijzondere bijstand voor de consumptiekosten in haar stamcafé ‘Marktzicht’ in Utrecht.

De reden die zij bij haar aanvraag had opgegeven, was dat zij vanwege haar stoornis niet alleen thuis kan zijn en haar dagen slijt in de kroeg om onder de mensen te zijn. Zij vond dat de kosten van deze bezoeken ad € 300,00 per maand niet uit haar eigen portemonnee behoeften te komen en schermde daarbij met een verklaring van haar psychiater. Het café was volgens deze zielenknijper “een laagdrempelige manier om een sociaal netwerk op te bouwen buiten de psychiatrische inrichtingen”.

Helaas voor de dorstlustige dame werd haar aanvraag (en het daaropvolgende bezwaar) afgewezen. Ook de bestuursrechter oordeelde in het beroepszaak dat de frequente bezoeken aan de kroeg niet voor vergoeding via de weg van de bijzondere bijstand in aanmerking kwamen. Kort gezegd oordeelde de rechtbank dat “de kosten van het opbouwen en onderhouden van een sociaal netwerk (...) behoren tot de algemene noodzakelijke kosten van het bestaan”, maar dat de vrouw het “niet aannemelijk had gemaakt dat voor haar geen andere mogelijkheden bestonden om een sociaal netwerk en dagbesteding te verkrijgen tegen normaal te achten kosten”. In simpel Nederlands; er waren voldoende andere mogelijkheden voor de vrouw om een sociaal netwerk op te bouwen zonder dat zij voor € 300,00 per maand biertjes hoefde weg te tikken.

De mogelijkheid om op kosten van de overheid aan de bar te hangen zag deze vrouw dus aan haar neus voorbij gaan. Het zou ook een vreemde gang van zaken zijn geweest indien de gemeente Utrecht deze vorm van bijzondere bijstand wel had verleend. Bijzondere bijstand wordt immers enkel verleend voor de echt noodzakelijke kosten van het bestaan. Mevrouw zou er mogelijk verstandiger aan hebben gedaan om via de weg van bijzondere bijstand de kosten van de aanschaf van een nieuwe koelkast vergoed te krijgen; op die manier kan zij in ieder geval haar uit eigen zak betaalde drank op kosten van de Staat koel houden...

Ik denk echter dat de Linner kasteleins zich voorlopig geen zorgen hoeven te maken. Ook zonder ‘gemeentesubsidie’ zullen de kroegen met de ‘vastelaovendj’ goed gevuld zijn en zal de drank rijkelijk vloeien. Als adjudant van Prins Rick I zullen wij elkaar met die dagen hoogstwaarschijnlijk wel treffen in café de Tegel, café Sienen, de Harmoniezaal, café de Tramhalte of bij café Fit en Fun. Dan zullen wij samen het glas heffen en proosten op een ‘dorstlustig’ seizoen!

Mr. Gijs Geerlings

Dronkers & Dronkers
ADVOCATEN

Roerkade 8 • 6041 KZ Roermond • 0475-723333
Brusselsestraat 42 • 6211 PG Maastricht • 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl • info@dd-advocaten.nl